

สารบัญ

บทที่ 1

Grammar

06

โครงสร้างประโยค

06

Part of speech

07

Subject-Verb Agreement

31

Tense

38

Parallel Structure

46

เกร็ดแกรมมาร์

52

วิธีการทำข้อสอบ Error Identification

61

บทที่ 2

Conversation

67

รูปแบบข้อสอบที่มักเจอ

67

เทคนิคการทำข้อสอบ Conversation

89

บทที่ 3

Reading

104

เทคนิคการอ่าน

104

ส่วนประกอบและคำถามที่เจอบ่อย

107

เทคนิคการทำข้อสอบแบบสลับ

131

บทที่ 4

Vocabulary

136

เดาคำศัพท์ด้วย Prefix-Suffix

136

มองศัพท์ให้ขาดว่าเป็น Part of Speech ไท

147

ประวัตินักเขียน

173

ภาษาอังกฤษ

Unit 1 Grammar

สำหรับครูนี้ซลแล้ว แกรมมาร์ถือเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ใช่เพราะว่ามันออกข้อสอบเยอะที่สุดนะครับ แต่เป็นเพราะว่า ถ้าเราไม่รู้แกรมมาร์ก็จะทำให้เราอ่านภาษาอังกฤษลำบากมาก ดังนั้นครูนี้ซลจะขอเน้นเรื่องแกรมมาร์มากเป็นพิเศษ ว่าแล้วเรามาดูกันเลยนะครับว่าแกรมมาร์ภาษาอังกฤษมีอะไรบ้างที่น้องๆ ควรรู้

โครงสร้างประโยค

โครงสร้างประโยคประกอบไปด้วย ประธาน (Subject), กริยา (Verb), กรรม (Object), ส่วนเติมเต็ม (Complement) และ ส่วนขยาย (Adverbial) ครับ โดยทั่วไปแล้ว ประโยคจะมีโครงสร้างตามตารางด้านล่างนี้

ประธาน + กริยา + ส่วนเติมเต็ม (Subject + Verb + Complement)

SUBJECT	VERB	COMPLEMENT
He	is	a boy

ประธาน + กริยา + กรรม (Subject + Verb + Object)

SUBJECT	VERB	OBJECT
John	drives	a car

ประโยคอาจมีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น และอาจไม่ได้มีเพียง 3 ส่วนเสมอไป

ADVERBIAL	SUBJECT	VERB	DIRECT OBJECT	INDIRECT OBJECT
On behalf of Chon Airline,	we	wish	you	a safe trip

อย่างไรก็ตาม **Clause** จะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ คือ Subject และ Verb เสมอ ดังนั้นสามารถกล่าวได้ว่า ประโยคทุกประโยคจะมี Clause เสมอ แต่ Clause ไม่ได้ เป็นประโยคเสมอไป (All sentences are clauses, but not all clauses are sentences.)

เทคนิค : เวลาน้องๆ ทำโจทย์ ครุ่นีซลแนะนำว่า ให้ลองหา Subject กับ Verb ของประโยคดูก่อนครับ ถ้าเราหาได้แล้วจะทำให้เราทำข้อสอบได้ง่ายขึ้นมากๆ

Part of Speech

ถ้าเราแปลแบบตรงตัว 'Part of Speech' จะแปลว่า 'ส่วนของคำพูด' (Speech แปลว่า คำพูด) นุดง่ายๆ ว่า ตัว Part of Speech คือ 'ชนิดของคำ' ก็ได้ (คนส่วนใหญ่นิยมใช้คำนี้) โดยเจ้า 'ส่วนเล็กๆ' เนี่ย มันมีด้วยกันอยู่ 7 ตัว ซึ่งแต่ละตัวต่างก็มีหน้าที่และลักษณะการใช้ที่แตกต่างกันออกไป มาดูกันเลยดีกว่าครับว่ามีตัวไหนกันบ้าง

Noun

- คำนาม คือ คำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ใอเคียความคิด เหตุการณ์ต่างๆ ฯลฯ
- คำนามแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ คำนามนับได้ (Countable Noun) และ คำนามนับไม่ได้ (Uncountable Noun)
- **คำนามนับได้ (Countable Noun)** ก็คือ คำนามที่เราสามารถนับจำนวนของมันได้ อย่างเช่น โต๊ะ เก้าอี้ กุญแจ แก้วน้ำ ถึงของพวกนี้จะมีเยอะแคะไหน หรือมากองรวมกันมากเท่าไร เรายังนับจำนวนของมันได้อยู่ (ถ้าขยับนับนะครับ) คำนามนับได้มีทั้งรูปเอกพจน์ (Singular Form) และรูปพหูพจน์ (Plural Form) ครุ่นีซลขอเรียกว่า นาม sing. และนามไม่ sing. นะครับ
- **คำนามนับไม่ได้ (Uncountable Noun)** จะเป็นคำพวกน้ำ ทราย น้ำตาล เงิน ความรัก ชีส หากเอาคำนามนับไม่ได้มากองรวมกัน ในภาษาอังกฤษเขาถือว่านับไม่ได้ ไม่ว่าเราจะขยับแคะไหนก็ตาม (อย่างเช่น กองทราย ถ้าจะนับให้หมดว่ามันมีกี่เม็ด คงไม่ต้องทำอะไรกันพอดี) เราสามารถจำแนกคำนามนับไม่ได้ออกเป็น 5 ประเภทคร่าวๆ ดังนี้

1. **ของเหลว** : tea, coffee, soda, water, oil, lemonade
2. **อาหาร** : yogurt, flour, butter, cheese, meat, salt, sugar, spaghetti
3. **นามธรรม** : justice, freedom, education, help, love, knowledge
4. **วัสดุ** : wood, gold, ceramic, silver, plastic, iron
5. **คำอื่น** : joy, equipment, hair, advise, information, garbage, research, news, behavior

ความแตกต่าง

คำนามนับได้ (Countable Noun)	คำนามนับไม่ได้ (Uncountable Noun)
<ul style="list-style-type: none"> • สามารถเป็นได้ทั้งรูปเอกพจน์และรูปพหูพจน์ The cat is lying on the table. The cats are lying under the table. • ไม่อยู่ตัวเดียว ถ้าเป็นเอกพจน์มักมี a / an / the / my ฯลฯ กำกับอยู่ด้วย เสมอ (She has a dog. นะครับ ไม่มี She has dog. นะ) • รูปพหูพจน์สามารถอยู่แบบโดดๆ ได้ หรือจะใช้กับคำว่า some / any / many / few ก็ได้ I have telephones. I have many telephones. 	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องใช้กับกริยารูปเอกพจน์เท่านั้น Salt was once highly valued. Time is money. • ไม่เติม a / an / one... / two... ฯลฯ • สามารถอยู่โดดๆ ได้ หรือจะใช้กับคำว่า some / any / much / little / the / my ฯลฯ ก็ได้ Could you please buy (some) flour for me?

Pronoun

Pronoun คือ คำสรรพนาม นั่นคือเอามาใช้แทนคำนามนั้นแหละ ที่ครูนี้ขอลอยกแนะนำให้รู้จักคือ คำสรรพนามที่เอามาใช้แทนบุคคล (Personal Pronoun) มีทั้งที่เป็นประธาน เป็นกรรม แสดงความเป็นเจ้าของ สะท้อนตัวเอง จัดเป็นตารางได้ตามนี้ครับ

Personal Pronoun				
ประธาน (Subject Pronoun)	กรรม (Object Pronoun)	แสดงความเป็นเจ้าของ แบบอยู่หน้านาม (Possessive Adj.)	แสดงความเป็นเจ้าของ แบบไม่มีนามตาม (Possessive Pron.)	สะท้อนตัวเอง (Reflexive Pron.)
He	Him	His	His	Himself
She	Her	Her	Hers	Herself
It	It	Its	-	Itself
I	Me	My	Mine	Myself
You	You	Your	Yours	Yourself / Yourselves
We	Us	Our	Ours	Ourselves
They	Them	Their	Theirs	Themselves

วิธีใช้

Subject Pronoun — ใช้เป็นประธานของประโยค

ตัวอย่าง : He drinks water. (He ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค)

Object Pronoun — ใช้เป็นกรรมของประโยค

ตัวอย่าง : She loves him. (him ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค)

Possessive Pronoun — Possessive Pronoun จะไม่ตามด้วย Noun **เด็ดขาด**

ตัวอย่าง : Those bags are ours.

Possessive Adjective — Possessive Adjective มักจะนำหน้า Noun

ตัวอย่าง : That's my hat.

Reflexive Pronoun — เราใช้ Reflexive Pronoun กับ Preposition “by” เมื่อเราต้องการสื่อความหมายว่าใครหรืออะไรสักอย่าง “ไม่มีเพื่อน” “ไม่มีคู่” หรือ “ไม่มีใครช่วย” (ทำด้วยตัวเอง)

ตัวอย่าง : They built this hut **by themselves**. (ไม่มีใครช่วยพวกเขาสร้างกระท่อมนี้ขึ้นมา พวกเขาทำเอง)

Sarah usually go to the library and read books alone there. She likes being **by herself**. (by herself ในที่นี้หมายถึง อยู่คนเดียว อยู่แบบโดดเดี่ยว ไม่มีเพื่อน)

Relative

- Relative Pronouns (who, whom, whose, which ฯลฯ) คือ คำที่ใช้นำหน้า Relative Clause
- เราใช้ Relative Clause เพื่อบ่งชี้ว่าคำนามที่อยู่ใน Main Clause คืออะไร เป็นใคร เป็นตัวอะไร อยู่ที่ไหน ฯลฯ

ตัวอย่าง : The man **who fed the dog** was my teacher.

Relative Clause

Relative Clause ทำหน้าที่บ่งชี้ว่าผู้ชายที่เรากำลังพูดถึงอยู่นี้คือใคร (ก็คือคนที่ให้อาหารหมานั่นเอง)

- เราใช้ **who หรือ that แทน Subject Pronoun** (I, you, he, they ฯลฯ) เมื่อเราต้องการพูดถึงคน

ตัวอย่าง : The boy — **he** plays the piano — is allergic peanut.

The boy **who / that** plays the piano is allergic to peanut.

- เราใช้ **which / that** เน้นพูดถึงสิ่งของหรือสัตว์

ตัวอย่าง : The cat — **it** stole the mackerel — belongs to Pang.

The cat **which / that** stole the mackerel belongs to Pang.

- เราใช้ **whose แทน Possessive Adjective** (เช่น my, your, their, its ฯลฯ) เพื่อบอกว่าคน สัตว์ และสิ่งของ ทำการครอบครองอะไรสักอย่าง

ตัวอย่าง : Those are the people — **their** flight is delayed.

Those are the people **whose** flight is delayed.

That's the table — **its** legs are damaged.

That's the table **whose** legs are damaged.

สรุป : people	ใช้	who / that
things / animals	ใช้	which / that
possession	ใช้	whose

Verb

ถ้าว่ากันตามตรงแล้ว Verb คือส่วนที่สำคัญที่สุดใน Part of Speech เลยนะ เพราะถ้าไม่มี Verb ประโยคก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ซึ่งหากไม่มีประโยค คำพูด (Speech) ก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้

That store always opens at 7 AM.

คำว่า opens ในประโยคนี้ใช้บรรยายการกระทำ (เปิด) ของประชาชนของประโยค (ร้านขายของร้านนั้น)

คำกริยา (Verb) ในภาษาอังกฤษสามารถจำแนกตามการใช้ได้ 2 แบบ คือ

1) คำกริยาแบบที่ใช้แสดง 'การกระทำ' ของประชาชน (Dynamic Verb)

He eats fish fillet.

(กินเป็นคำกริยาที่มี Action ชัดเจน เราจิ้มส้อมลงบนเนื้อปลา ยกมันขึ้นมา เอาเข้าปาก เคี้ยวๆ และกลืน)

2) คำกริยาแบบที่ใช้แสดง 'สภาวะ' ของประชาชน (State Verb)

I love you.

(รักเป็นคำที่มี Action ไม่ชัดเจน เราชักใครสักคนโดยไม่ต้องขยับแขนขยับขาได้ เพราะมันเป็นอารมณ์)

คำกริยาที่ใช้แสดงสภาวะของประชาชน สามารถแบ่งได้เป็น 4 กลุ่มหลักๆ ดังต่อไปนี้

คำกริยาที่แสดง **Possession** (ความเป็นเจ้าของ) เช่น own, have, want, belong

คำกริยาที่แสดง **Emotion** (อารมณ์) เช่น want, need, love, hate, like, dislike, loathe

คำกริยาที่แสดง **Sense** (การรับรู้) เช่น hear, smell, see, seem

คำกริยาที่แสดง **Thought** (ความคิด) เช่น believe, know, remember, forget

นอกจากนี้ Verb ยังสามารถจำแนกตามโครงสร้างประโยคได้ด้วย โดยสามารถจำแนกได้ 2 แบบ คือ

1) กริยาแท้ (Finite Verb)

คำกริยาแท้ คือ คำกริยาที่เป็นคำกริยา 'จริงๆ' ของประธานในประโยค โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย คือ

- คำกริยาแท้ที่ผันรูปตาม Tense

ตัวอย่าง : She was sick yesterday. — คำกริยาของประโยคนี้อคือ be แต่ผันผันรูปเป็น was ตาม Tense ของประโยค ซึ่งเป็น Past Tense (มีคำว่า yesterday)

- คำกริยาแท้ที่ผันรูปตามประธาน

ตัวอย่าง : She goes to work. — คำกริยาของประโยคนี้อ (go) ผันรูปเป็น goes ตามประธานของประโยค ซึ่งเป็นประธานเอกพจน์ (ประธานเอกพจน์ต้องใช้คู่กับคำกริยาเอกพจน์)

2) กริยาไม่แท้ (Non-Finite Verb)

ใน Clause จะมี Verb แท้ได้แค่ตัวเดียว ส่วน Verb ตัวอื่นๆ ที่ไม่ใช่ Verb แท้ ก็จะเป็น Verb ไม่แท้ทั้งหมดเลยนะ

Verb ไม่แท้มีด้วยกันอยู่ทั้งสิ้น 3 ตัว คือ Infinitive, Gerund และ Participles

a. Infinitive

Infinitive มีอยู่ 2 ประเภทคือ To-Infinitive และ Bare Infinitive

I. To-Infinitive

วิธีการใช้ To-Infinitive

1. เหนือจุดถึงจุดประสงค์

เช่น She goes to school to meet her children.

2. เราใช้ To-Infinitive ตามหลังคำกริยาเหล่านี้

appear to - ปรากฏ	expect to - คาดหวัง
agree to - เห็นด้วย	advice to - ให้คำปรึกษา
decide to - ตัดสินใจ	pretend to - แสร้งทำเป็น
want to - อยาก	refuse to - ปฏิเสธ

hope to - หวัง	offer to - เสนอ
plan to - วางแผน	promise to - สัญญา
intend to - ตั้งใจ มีเป้าหมายว่า	try to - พยายาม
like to - ชอบ	forget to - ลืม

เช่น She wants her son to work in a military.

3. เราใช้ To-Infinitive ตามหลังคำ Adjective เช่น sorry, happy, glad, willing, ashamed, afraid, nice

เช่น People in the past were afraid to admit that they were gay.

4. เราใช้ To-Infinitive ตามหลัง too และ enough

เช่น The element was too heavy to lift up by humans.

We don't have enough water to fill in the tank.

II. Bare Infinitive

Bare Infinitive คือ คำกริยา Infinitive ที่ไม่มี to นำหน้า

วิธีการใช้ Bare Infinitive

1. เราใช้ Bare Infinitive ตามหลังคำกริยาอย่างเช่น see, hear, let, make และ feel

เช่น I saw him cry in the restroom.

2. คำว่า help จะตามด้วย To-Infinitive ก็ได้ หรือจะเป็น Bare Infinitive ที่ไม่มีอะไรตามหลังมาเลยก็ได้

เช่น We helped him (to) paint the house.

3. หาก Infinitive 2 ตัวถูกเชื่อมเข้าหากันด้วยคำว่า and แล้วละก็ คำว่า 'to' ของ Infinitive ตัวที่อยู่ข้างหลังจะสามารถละ (ตัดทิ้ง) ได้

เช่น We plan to go to the cinema and then eat at ABC after the film ends.

b. Gerund

- Gerund คือ คำกริยาในรูป V.ing ที่ทำหน้าที่เป็นคำนาม โดยทั่วไปแล้วเรามักให้ Gerund เป็นชื่อของกิจกรรมต่างๆ แต่จะไม่ค่อยนิยมใช้เป็นชื่อของคนหรือสิ่งของสักเท่าไรนัก มักแปลว่า การหรือความ

ตัวอย่าง : Climbing this mount requires a lot of strength.

- เราใช้ Gerund ตามหลัง Verb หลายๆ ตัว เช่น look forward to, admit, avoid, deny, look, suggest, imagine, confess to, fancy, involve, mention, spend, mind, regret ฯลฯ

ตัวอย่าง : Joe avoided talking to us because he was angry.

- เราใช้ Gerund ตามหลังคำว่า go เพื่อแสดงถึงกิจกรรมต่างๆ

ตัวอย่าง : My father likes to go jogging in the morning.

c. Participles

- Participles มีด้วยกันอยู่ 3 ตัว คือ

1. Present Participles (playing, eating, writing ฯลฯ)
2. Past Participles (played, written, drunk ฯลฯ)
3. Perfect Participles

{ ในหนังสือเล่มนี้ ครูน่าจะจะไม่ขอลงลึกถึงรายละเอียด
ของ Perfect Participles นะครับ
เพราะมันเป็นหัวข้อทางไวยากรณ์ที่ออกข้อสอบน้อยมาก }

- Present Participle และ Past Participle สามารถใช้เป็นคำ Adjective ได้

ตัวอย่าง : a sleeping dog, a torn t-shirt

- เราใช้ Present Participle (-ing) เพื่ออธิบายว่าใครคนหนึ่ง หรืออะไรสักอย่างหนึ่ง “เป็น” อะไร หรือ “มีลักษณะ” อย่างไร กล่าวคือ เราใช้ Present Participle (-ing) เพื่อตอบคำถาม “What kind?” (แบบไหน? ลักษณะไหน? หรือ ...คืออะไร?)

ตัวอย่าง : The model of that flying car looks a bit weird.

(นี่เรากำลังพูดถึงรถยนต์ “แบบไหน” กันอยู่เหรอ? อ้อ รถยนต์แบบที่ “บินได้” ไง)

- เราใช้ Past Participle (-ed) เพื่ออธิบายว่าใครมีความรู้สึกนึกคิด “อย่างไร” บ้าง กล่าวคือ เราใช้ Past Participle (-ed) เพื่อตอบคำถาม “How do you feel?” (คุณรู้สึกอย่างไร?)

ตัวอย่าง : I'm bored with my daily routine.

(ตอนนี้ฉันรู้สึก “อย่างไร” เหรอ? อ้อ เขากำลังรู้สึก “เบื่อ” อยู่ไง)

Adjective

- ในภาษาไทย 'Adjective' แปลว่า 'คำคุณศัพท์' — เป็นคำที่ใช้บอก 'คุณลักษณะ' ของสิ่งต่างๆ
- ง่าย ๆ ก็คือ เอาไว้ใช้ขยายคำนาม (Noun) และสรรพนาม (Pronoun) นั่นเอง
- Adjective มักจะ
  - อยู่หน้าคำนาม
    - A beautiful picture!
    - A big clock.
  - อยู่ข้างหลังคำกริยาจำพวก be, sound, smell, look, feel, taste, seem, appear, get, stay, become ฯลฯ
    - Wow! You look great today Patrick.
    - We are young.
    - That smells nice!
- คำ Adjective มีอยู่ 2 ประเภท คือ ออกความเห็น (Opinion) และข้อเท็จจริง (Fact)
- Opinion Adjective คือ คำคุณศัพท์ที่แสดง 'ความคิดเห็น' ของผู้พูดที่มีต่อสิ่งต่างๆ เช่น คำว่า good, bad, cute, ugly ฯลฯ
- Fact Adjective คือ คำคุณศัพท์ที่แสดง "ข้อเท็จจริง" เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สี ขนาด วัสดุ อายุ ฯลฯ ของสิ่งที่มีรูปร่าง เช่น large, tiny, blue, old, young, black, Japanese ฯลฯ

วิธีการจัดลำดับคำคุณศัพท์ (Order of Adjective)

- Opinion Adjective มักจะมาก่อน Fact Adjective เสมอ A lovely pink house.
- เมื่อมีคำ Adjective ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปอยู่ในประโยคเดียวกัน เราต้องเรียงลำดับคำ Adjective ให้เป็นไปตามตารางด้านล่างนี้

ขนาด	อายุ	ลักษณะ	สี	ที่มา	วัสดุที่ทำ	คำนามที่ขยาย
A tiny	old	diamond-shaped	green	Chinese	jade	necklace

- ถึง Adjective จะมีข้อกำหนดการใช้ตามตารางด้านบนนี้ แต่พอถึงคราวที่จะต้องใช้จริงๆ แล้ว คนกลับไม่นิยมใช้คำ Adjective หลายๆ ตัวเพื่อบรรยายคำนามคำเดียวนะ อย่างมากที่สุดจะใช้แค่ 2-3 คำเท่านั้นครับ A cheap old white pair of jeans.

Adverb

Adverb แปลว่า คำกริยาวิเศษณ์ เราใช้ Adverb เพื่อขยายคำกริยา คำคุณศัพท์ และแม้กระทั่ง คำวิเศษณ์ด้วยกันเอง มีด้วยกันอยู่ 5 ประเภท คือ

- 1. Adverb of Manner** — คำวิเศษณ์ที่ใช้อธิบายท่าทาง ลักษณะ หรืออาการ
ใช้ตอบคำถาม how? (อย่างไร?)
She walks leisurely. (เขาดูอย่างไร — เดินแบบไม่รีบร้อน)
  - 2. Adverb of Time** — คำวิเศษณ์ที่ใช้อธิบายช่วงเวลาที่ยาวสั้นบางอย่างเกิดขึ้น หรือเสร็จสิ้นลง
ใช้ตอบคำถาม when? (เมื่อไหร่?)
He will leave soon. Just tell him how you feel before it is too late. (เขาจะกลับตอนไหน? — เร็วๆ นี้)
  - 3. Adverb of Place** — คำวิเศษณ์ที่เอาไว้ใช้บอกสถานที่
ใช้ตอบคำถาม where? (ที่ไหน?)
I looked everywhere I could, still found nothing. (คุณหาที่ไหน? — ทุกที่เลย)
  - 4. Adverb of Degree** — คำวิเศษณ์ที่ใช้บอกระดับ ปริมาณ หรือคำที่มีความหมายเน้นย้ำ
ใช้ตอบคำถาม to what extent? (ในระดับไหน? ถึงขนาดไหน?)
It is extremely dangerous! (มันอันตรายขนาดไหน? — อันตรายสุดขีด)
  - 5. Adverb of Frequency** — คำวิเศษณ์ที่เอาไว้ใช้บอกความถี่
ใช้ตอบคำถาม how often? (บ่อยขนาดไหน?)
We eat at that restaurant every week. (ไปกินที่ร้านอาหารนั้นบ่อยขนาดไหน? — ทุกอาทิตย์)
- โดยปกติแล้ว Adverb มักจะอยู่หลัง Verb แต่ก็มี Adverb บางตัวที่อยู่หน้า Verb นะ (ส่วนใหญ่จะเป็นพวก Adverb of Frequency)
Bill rarely comes to work on time.
  - Adverb จะอยู่หน้าคำคุณศัพท์ (Adjective), คำวิเศษณ์ (Adverb) และ Past Participle เสมอ
What you did was completely wrong?
Makoto can type unbelievably fast.
Fresh wipe is a commonly used product.
  - Adverb บางตัวมีหน้าตาแตกต่างออกไปจากรูป Adjective ของตัวเองโดยสิ้นเชิง (Adverb ที่ไม่เติม -ly)

Adjective	Adverb
good	well
early	early
late	late
hard	hard
fast	fast

- มี Adverb บางตัวที่ 'ดูเหมือน' จะเป็นคู่กันและมีความหมายใกล้เคียงกัน แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่อย่างที่คิดเลย ครูพี่ชวลอให้น้องๆ ระวัง Adverb กลุ่มนี้ดีๆ นะครับ เพราะถ้าเราไม่แม่น เวลาทำข้อสอบ อาจจะโดนหลอกเอาได้ง่ายๆ เลย เช่น

Occupational prestige of physicians is considered to be high in Thailand.
(high แปลว่า **อยู่ในระดับสูง**)

Professor Khan is a highly respected person in our university.
(highly แปลว่า **อย่างมาก**)

If you had tried hard enough, you would probably have passed the exam.
(hard แปลว่า **ที่ใช้ความพยายามมาก**)

We can hardly see him from this spot.
(hardly แปลว่า **แทบจะไม่**)

You arrive late again. Why?
(late แปลว่า **สาย ล่าช้า ช้า**)

Tom said he didn't feel well lately.
(lately แปลว่า **เมื่อไม่นานมานี้**)

Janice? Oh, she lives quite near. Just three blocks away, actually.
(near แปลว่า **ใกล้ๆ**)

Too bad, Jim nearly passed the test.
(nearly แปลว่า **เกือบ**)